

Representantforslag 32 S

(2016–2017)

fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Dokument 8:32 S (2016–2017)

Representantforslag fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson om et løft for dyrevelferden i Norge

Til Stortinget

Bakgrunn

Forslagsstilleren viser til at Stortinget i 2010 vedtok lov om dyrevelferd som skulle sikre at dyr holdes i miljø som gir god velferd ut fra artstypiske og individuelle behov, herunder å gi mulighet for stimulerende aktiviteter, bevegelse, hvile og annen naturlig atferd. Dyrs levemiljø skal også fremme god helse og bidra til trygghet og trivsel.

Forslagsstiller vil fremheve at dyrevelferdsloven i § 3. Generelt om behandling av dyr slår fast at

«Dyr har egenverdi uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker. Dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige påkjenninger og belastninger.»

Loven gjør det også klart i § 14. Særskilte forbud at det er forbudt å utøve vold mot dyr. For at en slik lov skal være effektiv, må grenser for hva som går inn under vold og hva som er unødvendig påkjenning defineres.

Mange dyreeiere gjør sitt beste for at dyr, innen dagens økonomiske ramme, skal ha det best mulig. Likevel er det i mange dyrehold i dag stor forskjell på intensjonen i lovverket og de faktiske forhold. Forslagsstilleren mener derfor at det er behov for en grundig gjennomgang av alle forskrifter med sikte på å gjennomføre et løft for norsk dyrevelferd de kommende årene. Forslagsstilleren understreker at samfunnet har et felles ansvar for å sikre landbruket et

økonomisk handlingsrom som gjør det realistisk å innfri tøffere krav.

Utdaterte forskrifter og mangel på kompetansekrav

For å realisere kravene og intensjonene i dyrevelferdsloven er det nødvendig med tydelige forskrifter og god kompetanse hos dyreholder slik at vedkommende er i stand til å behandle dyr i henhold til lovverket. Dyreholder må være i stand til å vite hva dyrenes artstypiske behov er og også være i stand til å fange opp stereotypisk atferd, som følge av stress og mistrivsel.

Forskrifter for hvert enkelt dyr har i oppgave å beskrive hvordan dyreholdet skal utføres i praksis for å tilfredsstille kravene i loven. I Norge er det et stort problem at forskrifter for hold av de ulike artene ikke er oppdatert etter at loven kom, selv om det er hele 6 år siden loven ble vedtatt. Forskriftene for hold av de vanligste husdyrene er ikke oppdatert på 11–15 år. Det mangler også forskrifter for mange arter. Kompetansekrav for flere arter og dyrehold mangler også i lovverket.

Forskrift om velferd for hest trådte i kraft 2. juni 2005 og er ikke oppdatert siden dette. Forskrift for småfe trådte i kraft 18. februar 2005, om hold av storfe 22. april 2004, hold av svin 18. februar 2003 og hold av høns og kalkun 12. desember 2001. Det mangler forskrifter for flere dyr som er vanlige i norsk dyrehold og som kjæledyr.

Noen eksempler på dyrehold med dyrevelferdsutfordringer

Forslagsstilleren viser til at griser har en naturlig drift til å rote i jorda, undersøke omgivelsene og lete etter mat. Grisunger vil leke, utforske og løpe. I dag er det lite miljøberikning i mange grisefjøs, mange

griser kommer sjelden eller aldri ut for å leke, mosjonere, lete etter mat, se dagslys og få opplevelser, og fiksering er tillatt i opptil 7 dager. Dermed har gris i mange tilfeller ikke mulighet til å få utløp for sine artstypiske behov.

Når det gjelder vernehøns, er praksisen med å avlive hanekyllingene etter ett døgn i sterk kontrast til dyrevelferdsloven som stadfester at alle dyr har egenverdi uavhengig av den nytten de måtte ha for mennesker. Det samme gjelder behandlingen av hønene, som destrueres når verpefrekvensen går ned, selv om de kunne lagt egg og levd i mange flere år.

Når det gjelder burhøns er det gjennomført flere forbedringer, men de sitter fortsatt i bur og kan ikke bevege seg rundt og lete etter mat, noe som er artstypisk atferd for ei høne.

I kyllingoppdrett er det mange eksempler på at kyllingene får etseskader på føttene da de går i egen og andres avføring. Den intensive føringen av blant annet kyllingrasen Ross 308 medfører at kyllingene ofte vokser raskere enn kroppen tåler, noe som også gir skader på skjelettet, som gjør det vanskelig for kyllingen å stå.

I transport til slakteriet dør rundt 50 000–60 000 kylling årlig, viser tall fra Animlia og Mattilsynet. Mattilsynets kontroll med slakterier har vist at flere skåldes, kokes eller dyppes ned i strømførende bad levende. Dette er i strid med §§ 3 og 14 i lov om dyrevelferd.

Hund er et av de vanligste familiedyrene, og det finnes svært mange ulike raser av hunder. Dessverre er det en rekke utfordringer som må løses for å sikre hunders behov. Arvelige lidelser og atferdsproble-

mer er blitt et stort problem. Hunder er flokkdyr som lever i mange år. De har behov for å være sosiale, føle seg trygge, få sunt fôr, oppdras på en positiv måte og få mosjon daglig. Manglende kompetanse hos dyreeier, oppdretter, organisasjoner og de som selger varer og tjenester til hundeeiere, fører til treningsmetoder basert på vold og mishandling, inkludert bruk av treningsremedier som fremkaller smerte og frykt. Mange hunder sliter med kroniske nakkeskader på grunn av halsbåndbruk framfor bruk av sele. Svært mange hunder opplever også sosial isolasjon og overdreven og feil bruk av bur.

Oppdrettsnæringen opplever også betydelige dyrevelferdsutfordringer. Dødeligheten i merdene er i mange tilfeller høy, blant annet som følge av at fisken utsettes for lusebehandling som ofte medfører store belastninger.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

for s l a g :

1. Stortinget ber regjeringen oppdatere forskrifter for hold av dyr slik at disse er oppdaterte i henhold til dyrevelferdsloven.
2. Stortinget ber regjeringen utarbeide forskrifter for hold av dyr for de dyrene der forskrifter mangler, og sørge for at disse er i tråd med dyrevelferdsloven.

20. desember 2016

Rasmus Hansson